

РЕШЕНИЕ

№ 1238

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7343** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Я. Д. Ц. от [населено място], чрез процесуалния му представител адв. Р. К. срещу изричен отказ на Изпълнителния директор на [фирма], обективиран в писмо изх. № М-229/08.04.2020 г. по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Сочи се, че така поисканата информация е с общественозначим интерес, засяга общественотоформираните ресурси и е със съществено влияние върху околната среда. По същество се сочи, че [фирма] е задължен субект по ЗДОИ и следва да отговори на подаденото заявление. В този смисъл моли за отмяна на мълчаливия отказ и за връщане на делото като преписка със задължителни указания на [фирма].

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. К., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разности по делото.

Ответникът – Изпълнителен директор на [фирма], чрез юрк. П. в съдебно заседание и в писмено становище по делото, оспорва жалбата. Счита, че дружеството не е задължен субект по ЗДОИ, както и че исканата информация не попада в обхвата на понятието „обществена информация“. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като съобрази релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадено от Я. Д. Ц. искане за предоставяне на информация до Столична община с вх. № 22069-СОА20-ЕВ01-157/12.02.2020 г. В същото Ц. е посочил, че иска да се запознае с плановете на [фирма] за инвестиции и развитие, като моли същите да му бъдат предоставени в електронен вид.

С писмо рег. индекс. М-229/09.03.2020 г. по реда на чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ заявлението е препратено на [фирма].

По така подаденото заявление зам. - изпълнителният директор на [фирма], Ресор „Административно-правна дейност“ е отговорил на заявителя с писмо рег. индекс М-229/08.04.2020 г., като е посочено, че [фирма] не е задължен субект по ЗДОИ и че така поисканата информация няма характера на „обществена“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

По делото няма данни за връчване на процесния отказ на жалбоподателя. Жалбата срещу отказа е подадена в АССГ на 21.07.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предвид липсата на доказателства на коя дата е връчено писмото на жалбоподателя и твърденията на същия, че на 07.07.2020 г. е уведомен за постановения изричен отказ с изх. № М-229/08.04.2020 г., след формалното му представяне от ответника като доказателство по друго образувано дело от него, а именно: адм. дело № 3165/2020 г. по описа на АССГ, съдът извърши служебна проверка по посоченото адм. дело и установи, че на 01.06.2020 г. жалбоподателят Я. Ц. е входирал пояснение относно връчено съобщение на 26.05.2020 г. /стр. 19 от делото/. В същото е посочено, че е получил от [фирма] три документа, със следните изходящи номера: М-139/05.03.2020 г., М-228/08.04.2020 г. и М-229/08.04.2020 г./процесното/, с което съдът приема, че именно от 02.06.2020 г. следва да започне да тече срокът за обжалване, а не от 07.07.2020 г., както е посочил жалбоподателят. Предвид това, че в процесното писмо не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, т.е. срокът за обжалване на писмото е изтекъл на 02.08.2020 г., но тъй като е неделя-неприсъствен ден, следователно 03.08.2020 г., понеделник-присъствен ден. Жалбата до съда е подадена на 21.07.2020 г., следователно същата е подадена в срок от лице, имащо правен интерес от оспорване, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните

администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл.3 от закона. Според ал.1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал.2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми.

Според § 1, т.4 ДР ЗДОИ "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия:

- а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/;
- б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП;
- в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Възложители по чл.5, ал.2, т.1 – 14 ЗОП са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представляващите публичноправните организации.

Според § 2, т.43 ДР ЗОП "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия:

- а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер;
- б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи

или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1 - 14.

Видно от Устава на [фирма] 100% от капитала на предприятието са собственост на Столична община. В този см. изпълнителният директор на [фирма] се явява възложител на обществени поръчки по см. на чл.5, ал.2, т.14 ЗОП по арг. от разпоредбата на § 2, т.43, б.“б“ ДР ЗОП. Съответно [фирма] се явява публичноправна организация по см. на § 1, т.4, б.“в“ ДР ЗДОИ и задължен субект по см. на чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ.

Жалбоподателят е сезирал [фирма] със заявление вх. № 22069-СОА20-ЕВ01-157/12.02.2020 г., с което е поискал да се запознае по реда на ЗДОИ с плановете на [фирма] за инвестиции и развитие. Уточнено е, че искането е направено във връзка с публикувано на 26.11.2019 г. на различни места в интернет интервю с А. А., като от същото се виждало, че [фирма] има конкретни планове за развитие на дружеството, както и конкретни многогодишни инвестиционни намерения. Видно от интервюто [фирма] планирала инвестиция от стотици милиони левове в сегашните скъпи, мръсни и ниско ефективни технологии, гарантирайки загуби от милиарди левове за гражданите на цялата страна.

Исканата информация има характера на обществена такава по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ – свързана е с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Съдът приема, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в страната. Видно от Устава на [фирма] в предмета на дейност на дружеството се включват производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия, дейности по третиране на отпадъци и други дейности, обслужващи основните дейности. [фирма] продава топлинна енергия за битови/стопански нужди на клиенти/потребители в [населено място] съгласно одобрени от КЕВР общи условия. Инвестиционните намерения за развитие безспорно представляват информация, която е от значение за обществото и ще даде възможност на заявителя да си създаде собствено мнение за дейността на задължения субект. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект. За конкретния случай приложимата правна уредба е специалния Закон за опазване на околната среда (ЗООС), който урежда достъпа до информация. Така формулирана търсената информация попада в обхвата на глава втора от ЗООС, а именно „информация за околната среда“, разписана в нормите на чл. 18 и чл. 19, т. 5 от ЗООС. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗООС за предоставяне на информация за околната среда се прилага процедурата, предвидена в глава трета "Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация" от Закона за достъп до обществена

информация, но допустимите ограничения до такава информация са разписани в чл. 20 от ЗООС.

Съдът намира, че е налице и надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 вр. т.5, б. „а“, „б“, „в“ и „г“ ДР ЗДОИ, доколкото се касае за предприятие, чийто капитал е със 100% общинско участие. Предоставяните от дружеството услуги попадат в обхвата на понятието „Услуга от обществен интерес“, легално дефинирано в § 1, т. 6бб от ДР на Закона за енергетиката, и следователно начинът, по който се разходват средствата, формиращи бюджета на дружеството, също представлява обществен интерес. Освен това и доколкото задълженият субект е общинско дружество, предоставянето на исканата информация ще даде възможност на жалбоподателя да формира мнение и относно дейността на Столична община като едноличен собственик на капитала му и също задължен субект, съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

По изложените съображения оспореният отказ следва да бъде отменен, а преписката – върната на органа за ново мотивирано произнасяне по реда на чл. 28 - 39 от ЗДОИ.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски в размер на 510 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса по оспорването и 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.9 от делото.

Ръководен от гореизложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Я. Д. Ц., изричен отказ на Изпълнителния директор на [фирма], обективиран в писмо изх. № М-229/08.04.2020 г. по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация.

ВРЪЩА делото като преписка на Изпълнителния директор на [фирма] за ново произнасяне по подаденото от Я. Д. Ц. заявление за достъп до обществена информация вх. № 22069-СОА20-ЕВ01-157/12.02.2020 г., в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Я. Д. Ц. сумата от 510 (петстотин и десет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: